

Kysten, saa at Skrænten skrider ud, og det ene store Stykke efter det andet bliver bortskyllet af Havet. Beboerne have indgivet Andragender om at faa disse Mangler afhjulpne. Paa Finanslovene ses det, at der hvert Aar bevilges Penge til Sikring af Kysten ved Hornbæk, men ved Nordsjælland er det lige saa nødvendigt. Andragender ere, som sagt, indsendte adskillige Gange, sidste Gang vist i Sommeren 1900, men den Gang er der, som sagt, ikke taget Hensyn til det. Men nu, da jeg har gjort opmærksom derpaa, vil jeg haabe, at der denne Gang maa blive gjort noget ved Sagen.

Borgbjerg: Der er et lille Afsnit paa Finansloven — et desværre alt for lille Afsnit — som jeg tror, adskillige Medlemmer lede efter med nogen Opmærksomhed og nogen Interesse, hver Gang Finansloven kommer for. Det er paa § 21, IV. H., det Afsnit, som handler om Statens Stilling til Børneopdragelsen og Børnehjem. Herom findes der i Aar et Tilskud foreslaaet paa 58,660 Kr. Det er lidt mere — men uægtelig kun meget lidt mere — end i Fjor, en Forøgelse af 3,450 Kr. Der er foreslaaet et Par Nybevillinger, Tilskud til „Lindevangshjemmet“, til Udby Opdragelseshjem, til Tølløse Børnehjem og til Firgaarde Børnehjem. Ser man de øvrige Kapitel i Finansloven efter, finder man ganske vist paa et Afsnit til et lille Tilskud til Børneopdragelsessagen. Det er paa Justitsministeriets ekstraordinære Budget, hvor der findes en Sum af 6,100 Kr. til et Par Børneopdragelsesanstalter, og saa findes der endelig paa den allersidste Konto i hele Finansloven et Forslag om et ekstraordinært Tilskud til Foreningen for Landbrugskolonier for fattige Børn, men det er kun et Laan paa 25,000 Kr. Det er alt, hvad der paa Finansloven findes angaaende denne vigtige Sag. Det forekommer mig at være fattigt og tærvæltigt, at der ikke findes mere. Det ligger jo nær at drage Sammenligninger, men jeg skal ikke lade mig friste til at drage Sammenligninger paa Omraader, hvor maaske Tilhængere af andre Partier vilde sige: Ja, men der er ganske særlige Forhold at overveje. Det skal jeg ikke, men jeg skal drage en Sammenligning paa et Punkt, hvor jeg tror, de fleste ærede Medlemmer ogsaa de, der ere interesserede i den vedkommende Sag, ville slutte sig til mig.

Det er de store Bevillinger paa Landbrugsministeriets Budget, som der findes til Husdyravlen. Der findes for i Aar fore-

slaet Bevillinger paa 575,050 Kr. Saa store Summer ydes der fra Statens Side, naar der er Tale om Husdyravlen! Men naar der er Tale om Børneopdragelse, maa vi nøjes med et fattigt, lille Beløb paa noget over 64,000 Kr. Det er ikke blot, naar vi se paa Beløbets Størrelse, men ogsaa naar vi se paa den Fart, den Iver og den Interesse, der er for den Slags Sager, at Sammenligningen falder ud til Fordel for Husdyrenes Afkom og til Skade for Menneskebørnene. Jeg har før sagt, at Husdyrsocialismen altid har fundet villigt Øre i denne Sal, medens Menneskesocialismen knapt har vundet saa stærk Tilslutning. Ærede Medlemmer vide, at der i Efteråret 1899 nedsattes en Kommission angaaende Husdyravlens Fremme, og allerede efter et Aars Forløb afgav den Betænkning, og straks blev der indbragt et Forslag derom, der yderligere vilde forøge dette Tilskud paa over $\frac{1}{2}$ Million Kroner, som jeg her har nævnt findes paa Landbrugsministeriets Budget, og den ærede Landbrugsminister har straks igen indbragt sin Forgængers Lovforslag. Saa hurtigt, rask og energisk handler man der. Man søger straks for at knytte den Traad, der er bleven afbrudt i forrige Samling. Anderledes forholder det sig med Børnehjemmene. I 1889 rejste Dansk Skoleforening Spørgsmaalet, der blev anstillet forskellige Undersøgelser, og i 1893 nedsatte daværende Kultusminister Goos en Kommission til Overvejelse af dette Spørgsmaal. Kommissionen blev sammensat af overordentlig dygtige Kræfter og tillige af Kræfter, som man skulde tro; nøde en saadan Anseelse netop fra konservativ Side, at deres Forslag vilde vinde almindelig Opmærksomhed og Tilslutning, saadanne Mænd som daværende Birkedommer, nuværende Overpræsident Oldenburg, Københavns Fattigborgmester Jacobi, Børnehjemsforstanderne Budde og Carl Christensen, Professor Torp, og jeg kunde nævne en hel Del meget bekendte og ansete Navne. Kommissionen blev færdig i Februar 1895, og den afgav den Gang en Betænkning, som vandt almindelig Anerkendelse og Tilslutning i alle Børnehjems-kredse. Jeg tør godt sige, at der neppe her i Danmark i den sidste Menneskealder har været nedsat en Kommission, der saa hurtigt og saa godt har udført sit Arbejde som denne. Nu er der gaaet 8 Aar, siden Kommissionen blev nedsat, og endnu er der intet Skridt gjort til Sagens Gennemførelse. Hvert Aar siden 1895 er der fra mit Partis Side her ved Finanslovens første